

הסכם קיבוצי כללי
בדבר תשלום דמי הבראה

שנערך ונחתם בתל-אביב ביום 13 יולי 1998

בין: לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים, בשם הארגונים הכלכליים המאוגדים בה,
כמפורט למטה * מצד אחד

להלן "צד א'"

לכין: הסתדרות העובדים הכללית החדשה, האגף לאיגוד מקצועי, מצד שני

להלן "צד ב'"

הואיל: והצדדים ניהלו ביניהם מו"מ לקביעת גובה השתתפות המעסיק בהוצאות
ההבראה והנופש של עובדיו לכל יום הבראה עד ליום 30.6.2000.

לכן הוסכם כדלקמן:

1. המכוא להסכם זה מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.
2. א. גובה השתתפות המעסיק בהוצאות ההבראה והנופש על עובדיו לכל יום הבראה
(להלן "מחיר יום הבראה") יהיה החל מיום 1.7.98 - 260 ש"ח.
ב. הוסכם כי החל מ- 1.7.99 יעודכן מחיר יום הבראה בשיעור השנוי במדד
המחירים לצרכן ויהיה החל מ- 1.7.99 - 260 ש"ח בצירוף מדד המחירים
לצרכן, ממדד חודש 5/98 (המתפרסם ב- 15.6.98) ועד מדד חודש 5/99
(המתפרסם ב- 15.6.99).
3. למען הסר ספק מובהר כי עובד לא ידרש להוכיח כי שהה בבית הבראה או השתתף
בכל צורת נופש אחרת כתנאי לתשלום דמי הבראה כאמור בהסכם זה.
4. הוראות הסכם זה אינן חלות על מעבידים ועובדיהם, שלגביהם נקבעו הוראות
עדיפות בדבר השתתפות בדמי הבראה או השתתפות אחרת בקצובת הבראה או במסגרת
קופת גמל (ענף הבראה) על פי הסכם עבודה קיבוצי.
5. א. קצובת ההבראה תינתן בשיעורים הבאים, אלא אם נקבעה הוראה עדיפה
בהסכמים הקיבוציים שבתוקף מעת לעת בין ארגוני צד א' או יחידיהם לבין
צד ב' יחידותיו ושלוחותיו לעובדים במשרה מלאה:

עובד בנסיון ולא יותר משנה אחת לעבודה במפעל -	5 ימי הבראה
מהשנה השניה ועד השנה השלישית לעבודה במפעל -	6 ימי הבראה
מהשנה הרביעית ועד השנה העשירית לעבודה במפעל -	7 ימי הבראה
מהשנה האחת עשרה ועד השנה החמש עשרה לעבודה במפעל -	8 ימי הבראה
מהשנה השש עשרה ועד השנה התשע עשרה לעבודה במפעל -	9 ימי הבראה
מהשנה העשרים ואילך לעבודה במפעל	10 ימי הבראה

* הארגונים הכלכליים

התאחדות התעשיינים בישראל, התאחדות האיכרים בישראל, לשכת המסחר תל-אביב
יפו בשמה ובשם לשכות המסחר בירושלים, בחיפה, כ"ש ונצרת, התאחדות הקבלנים
והבונים בישראל, התאחדות הסוחרים בישראל, איגוד הבנקים בישראל, התאחדות
תעשייני היהלומים בישראל בע"מ, התאחדות המלונות בישראל, התאחדות ענף
הקולנוע בישראל, התאחדות חברות לכיטוח חיים בע"מ, הארגון הארצי של מפעלי
השמירה בישראל, האיגוד הכל ארצי של מפעלי הנקיון והאחזקה בישראל, התאחדות
המלאכה והתעשייה בישראל, האיגוד הארצי למסחר בישראל, לשכת ארגוני
העצמאיים.

חוק הסכמים קיבוציים תשי"ז - 1957

הסכם קיבוצי זה נרשם כחוק
ביום 15-11-1998 ומספרו:
7038/98
המיונה הראשי על יחסי עבודה

- ב. למען הסר ספק, מובהר בזאת, כי עובד יהיה זכאי לדמי הבראה, רק לאחר שהשלים את שנת עבודתו הראשונה במקום עבודתו. עובד כאמור, יהיה זכאי גם לחלק היחסי עבור חלק מהשנה.
- ג. לעובדים במשרה חלקית תשולם קצובת הבראה באופן יחסי לחלקיות המשרה.
- ד. קצובת ההבראה תשולם באחד מחודשי הקיץ, מחודש יוני ועד חודש ספטמבר, אלא אם הוסכם או נהוג מועד אחר במקום העבודה.
6. לקביעת תקופת הזכאות לא תובא בחישוב העדרות בשל חופשה ללא תשלום וכל העדרות אחרת בה לא מתקיימים יחסי עובד ומעביד.
למניעת ספק מובהר כי לקביעת תקופת הזכאות לענין תשלום דמי הבראה תובא בחשבון תקופת חופשת לידה עפ"י חוק.
7. א. עובד יהיה זכאי לדמי הבראה אף לאחר סיומם של יחסי עובד ומעביד וזאת לגבי תקופה של עד שנתיים שלפני תום תקופת עבודתו, אם לא קיבל את דמי ההבראה עבור אותה תקופה במהלך עבודתו.
- ב. אין באמור בס'ק א' זה כדי לפגוע בזכותו של עובד לדמי הבראה בגין יציאה בפועל להבראה.
8. ועדת מעקב בהרכב יו"ר האגף לאיגוד מקצועי ויו"ר ועדת עבודה של לשכת התיאום או מי שיוסמך על ידם תעקוב אחרי יישומו של הסכם זה ותטפל בכל חלוקי הדיעות שיתעוררו בקשר לביצועו.
9. הסכם קיבוצי זה יהיה בתוקף עד 30.6.2000.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

בשם ההסתדרות הכללית

צד ב'

בשם לשכת התיאום

צד א'